

בעניין: _____ אלעדלוני ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית ואח'

המשיבים

בקשה בהסכמה להגשת תגובה מטעם העותרים

העותרים מבקשים בזאת מבית המשפט הנכבד להגיש תגובה מטעמם להודעה המשלימה מטעם המשיבים, אשר הוגשה בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 3.2.08.

ב"כ המשיבים, עו"ד שויקה, מסכים לבקשה זו.

ולהלן התגובה:

1. עניינה של העתירה בבקשתם של העותרים, ארבעה ילדים בני 3 עד 16, לעבור מרצועת עזה לגדה המערבית, שם נמצאים שני הוריהם. האב עבר לרמאללה לפני כשנה בשל עבודתו, ואילו האם נאלצה לעבור לגדה גם היא לשם טיפול במחלה חיסונית נדירה וקשה ממנה היא סובלת.
2. בהודעה המשלימה מטעמם חוזרים המשיבים על התנגדותם למעברם של הילדים, בטענה כי "מצבה של האם אינו מחייב את שהותה בגדה המערבית דווקא" וכי "אמם של העותרים יכולה לשוב ולהתאחד עם ילדיה ברצועת עזה".
3. המשיבים אינם מייחסים כל חשיבות לחוות דעתו של הרופא המטפל באם (נספח מש/1 להודעת המשיבים) אשר קבע כי:

She has Active Disease and should be under follow up and care of
our Rheumatology Facility.

4. המשיבים מתייחסים בביטול גם לחוות דעתו של ד"ר רוזין, מומחה לכירורגיה מבית החולים שיבא בתל-השומר (נספח מש/2), אשר עיין במסמכים הרפואיים של האם וקבע:

טיפול זה [אותו עוברת האם] הוא מורכב, כרוך בסיכונים, ומן הראוי שינתן תחת פיקוח ומעקב של רופא מומחה המכיר את המחלה ואת החולה היטב. אי לכך שוהה הגב' אמל ברמאללה (בסמיכות לרופא המטפל) מזה מספר חודשים.

5. לעמדת המשיבים חוות דעת זו היא חסרת ערך כיוון שנערכה "בלא שהרופא ראה או בדק את אם העותרים", ומעדיפים על פניה את חוות דעתה של "מתאמת הבריאות". לא ברור מדוע סבורים המשיבים כי חוות דעתו של רופא מומחה ביחס למסמכים הרפואיים הינה חסרת כל ערך, בעוד שחוות דעתה של "מתאמת הבריאות" ביחס לאותם מסמכים היא בעלת משקל מכריע. נראה כי עמדה זו לוקה בחוסר סבירות מובהק.
6. כפי שניתן לראות, מהמסמכים הרפואיים עולה בבירור כי קיימת חשיבות רפואית לכך שהאם תמשיך את הטיפול אותו היא עוברת כרגע, באותו מקום, ואצל אותו רופא, וכי הפסקת הטיפול הנוכחי אינה רצויה מבחינה רפואית. נזכיר כי העותרת הופנתה מעזה לבדיקה רפואית בגדה. העותרת עברה את הבדיקה, ולאחריה החלה בטיפול רפואי ממושך.
7. חשוב לזכור גם כי אבי המשפחה מתגורר ברמאללה – ולמשיבים אין כל טענה כנגד המשך שהיתן שם – וכי בנסיבות המקרה קיימת חשיבות אדירה למעורבותו של האב, לתמיכתו באם, לסיועו ולטיפולו בילדים לאור מצבה הבריאותי הקשה של האם.
8. למעשה, קיימות שתי אפשרויות מעשיות לפתרון הניתוק הנוראי שנכפה על המשפחה:
האפשרות האחת, היא כי אמם של הילדים, החולה במחלה חיסונית נדירה, קשה ומורכבת, תפסיק את הטיפול אותו היא עוברת – בניגוד להמלצת הרופאים – ותשוב לרצועת עזה.
האפשרות השנייה, היא כי ארבעת הילדים יעברו מרצועת עזה לגדה ויצטרפו להוריהם.
9. המשיבים סבורים שהאפשרות הראשונה הינה הפתרון האפשרי היחיד במקרה זה, ומתנגדים בתוקף לאפשרות השנייה. הם סבורים, כנראה, שהחשיבות הרפואית והמלצות הרופאים על המשך הטיפול אותו עוברת האם, מתגמדות אל מול המשמעויות הכבדות והקשות של מעברם של ארבעה ילדים בני 3 עד 16 מרצועת עזה לגדה. עמדה זו לוקה בחוסר סבירות קיצוני.
10. מן הצד האחד ניצבת חשיבותו של המשך הטיפול הרפואי המורכב אותו עוברת אם העותרים בגדה המערבית ואף זכותה של האם להמשיך בטיפול אצל אותו רופא, המכיר את מצבה ומכיר את מחלתה, ובסמוך לאבי המשפחה התומך בה ומסייע לה.
ומה ניצב בצד השני? למעשה מאומה.
- המשיבים אינם מציגים כל נימוק ביטחוני או אחר אשר יצדיק את מניעת מעברם של הילדים וחיובה של האם לנטוש את הטיפול הרפואי אותו היא עוברת. ואכן, קשה לחשוב על שיקול ביטחוני כלשהו אשר עלול להתעורר ממעברם של ארבעת הילדים. בנסיבות אלו מניעת מעברם של הילדים הינה בלתי סבירה ובלתי מידתית.
11. לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש בעתירה.